

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 501714 22 Rev
Sarajevo, 09.03.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Amra Hadžimustafić, kao predsjednice vijeća, dr.sc. Danice Šain i Jasminke Kubat, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice A.L. iz S., Ul. ..., koju zastupa punomoćnica Jadranka Jerlagić, advokatica iz Sarajeva, Ul. Branislava Đurđeva broj 8, protiv tuženog JU Stomatološki fakultet sa klinikama Sarajevo, sa sjedištem u Sarajevu, Ul. Bolnička 4a, koga zastupa punomoćnik Asim Crnalić, advokat iz Sarajeva, radi zaštite prava iz radnog odnosa, vrijednost spora 1.000,00 KM ((ispravno 26.293,11 KM), odlučujući o reviziji tužiteljice izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 501714 17 Rsž od 05.10.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.03.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Revizija tužiteljice se djelimično usvaja, obje nižestepene presude u odbijajućem dijelu (iz st. 1. i dijela st. 2. prvostepene presude) preinačavaju, tako da se:

- utvrđuje da je odlukama tuženog i to odlukom broj 07-32-145/12 od 16.11.2012. godine, broj 02-1-1-30-68/14 od 05.11.2014. godine, broj 02-1-1-37-15/15 od 19.02.2015., broj 02-1-1-37-32/15 od 23.04.2015. godine, broj 02-1-1-35-72/16 od 22.02.2016. godine i broj 02-1-1-35-416/16 od 20.06.2016. godine tužiteljica nezakonito premještena sa poslova i radnih zadataka doktora stomatologije specijaliste na Klinici za dentalnu patologiju i endodonciju u prijemno-trijažno odjeljenje i da se shodno tome naloži tuženom da tužiteljici uspostavi radno-pravni odnos na poslovima i radnim zadacima i radnim mjestom koje je tužiteljica obavljala u skladu sa Ugovorom o radu broj 07-4-98/10 od 08.11.2010. godine,

- utvrđuje da je tuženi donošenjem učestalih i nezakonitih odluka o otkazima ugovora o radu, s namjerom degradiranja radnih uvjeta i profesionalnog statusa tužiteljice, izvršio psihičko zlostavljanje i ponižavanje tužiteljice koje je imalo za posljedicu ugrožavanje njene časti, ugleda i dostojanstva i da se zabrani tuženom da ubuduće na isti ili sličan način uznemirava tužiteljicu na njenom radnom mjestu, pod prijetnjom zakonskih posljedica.

U odbijajućem dijelu (drugi dio st. 2. izreke prvostepene presude), koji se odnosi na zahtjev za utvrđenje obaveze tuženog da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete isplati ukupan iznos od 20.700,00 KM (po vidovima štete i iznosima naznačenim u stavu 2. izreke prvostepene presude), sa zakonskim zateznim kamatama počev od 30.04.2015. godine do isplate, kao i za odluku o troškovima parničnog postupka obje nižestepene presude se ukidaju i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odbijajućem dijelu pobijane odluke (iz st. 3. izreke prvostepene presude) za isplatu tužiteljici razlike manje isplaćene plaće u iznosu od 4.593,11 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 501714 15 Rs od 30.06.2017. godine, tužbeni zahtjevi su u cijelosti odbijeni kao neosnovani, a kojim je tužiteljica tražila:

-da sud utvrdi da je odlukama tuženog i to odlukom broj 07-32-145/12 od 16.11.2012. godine, broj 02-1-1-30-68/14 od 05.11.2014. godine, broj 02-1-1-37-15/15 od 19.02.2015., broj 02-1-1-37-32/15 od 23.04.2015. godine, broj 02-1-1-35-72/16 od 22.02.2016. godine i broj 02-1-1-35-416/16 od 20.06.2016. godine tužiteljica nezakonito premještena sa poslova i radnih zadataka doktora stomatologije specijaliste na Klinici za dentalnu patologiju i endodonciju u prijemno-trijažno odjeljenje i da se shodno tome naloži tuženom da tužiteljici uspostavi radno-pravni odnos na poslovima i radnim zadacima i radnim mjestom koje je tužiteljica obavljala u skladu sa ugovorom o radu broj 07-4-98/10 od 08.11.2010. godine,

-da sud utvrdi da je tuženi donošenjem učestalih i nezakonitih odluka o otkazima ugovora o radu, preduzetih s namjerom degradiranja radnih uvjeta i profesionalnog statusa tužiteljice izvršio psihičko zlostavljanje i ponižavanje tužiteljice koje je imalo za posljedicu ugrožavanje njene časti, ugleda i dostojanstva i tužbeni zahtjev da se zabrani tuženom da ubuduće na isti ili sličan način uznemirava tužiteljicu na njenom radnom mjestu, pod prijetnjom zakonskih posljedica, te da se shodno tužbenim zahtjevima usmjerenim na utvrđenje tuženi obaveže da tužiteljici na ime nematerijalne štete isplati ukupan iznos od 20.700,00 KM i to za pretrpljeni strah iznos od 700,00 KM, za duševne bolove zbog povrede ugleda i časti iznos od 20.000,00 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 30.04.2015. godine, pa do isplate,

te tužbeni zahtjev kojim je tužiteljica tražila da joj tuženi na ime razlike manje isplaćene plaće isplati ukupan iznos od 4.593,11 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i to: na iznos od 212,39 KM počev od 01.03.2015.godine do isplate, na iznos od 194,06 KM počev od 01.04.2015.godine do isplate, na iznos od 192,05 KM počev od 01.05.2015.godine do isplate, na iznos od 169,18 KM počev od 01.06.2015. godine do isplate, na iznos od 178,97 KM počev od 01.07.2015. godine do isplate, na iznos od 166,72 KM počev od 01.08.2015. godine do isplate, na iznos od 192,05 KM počev od 01.09.2015. godine do isplate, na iznos od 183,16 KM počev od 01.10.2015. godine do isplate, na iznos od 188,33 KM počev od 01.11.2015. godine do isplate, na iznos od 196,89 KM počev od 01.12.2015. godine do isplate, na iznos od 196,89 KM počev od 01.01.2016.godine do isplate, na iznos od 197,92 KM počev od 01.02.2016. godine do isplate, na iznos od 197,92 KM počev od 01.03.2016. godine do isplate, na iznos od 197,92 KM počev od 01.04.2016. godine do isplate, na iznos od 197,92 KM počev od 01.05.2016. godine do isplate, na iznos od 216,29 KM počev od 01.06.2016. godine do isplate, na iznos od 217,00 KM počev od 01.07.2016. godine do isplate, na iznos od 217,05 KM počev od 01.08.2016. godine do isplate, na iznos od 214,36 KM počev od 01.09.2016. godine do isplate, na iznos od 214,91 KM počev od 01.10.2016. godine do isplate, na iznos od 217,05 KM počev od 01.11.2016. godine do isplate, na iznos od 217,04 KM počev od 01.12.2016. godine do isplate, te na iznos od 217,04 KM počev od 01.01.2017. godine do isplate.

Tužiteljica je obavezana da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 2.930,85 KM, u roku od 15 dana.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 501714 17 Rsž od 05.10.2022. godine žalba tužiteljice je djelimično usvojena u dijelu rješenja o troškovima

postupka, pa je presuda Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 501714 15 Rs od 30.06.2017. godine djelimično preinačena u dijelu rješenja o troškovima postupka, tako da je tužiteljica obavezana tuženom nadoknaditi troškove postupka u iznosu od 2.737,80 KM, u roku od 15 dana, dok je žalba u preostalom dijelu odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Odbačeni su podnesci tužiteljice od 27.05.2018. godine, od 06.03.2019. godine i 06.07.2021. godine kao neblagovremeni.

Odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

Protiv drugostepene presude tužiteljica je blagovremeno izjavila reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se ista usvoji, preinači pobijana presuda, uvaži žalba tužiteljice i usvoji tužbeni zahtjev u cjelosti uz naknadu troškova postupka, uključujući i trošak sastava revizije u iznosu od 1.620,00 KM, ili da se ukinu obje nižestepene presude i predmet vrati na ponovni postupak.

Nije podnesen odgovor na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u reviziji i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 241. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prema utvrđenom činjeničnom stanju u prvostepenom postupku tužiteljica je dugogodišnji radnik tuženog. Rješenjem tuženog od 05.03.1996. godine primljena je u radni odnos na radno mjesto ljekar stomatolog na Katedri bolesti zuba. Prije raspoređivanja na drugo mjesto rada, poslove i radne zadatke doktora stomatologije-specijaliste obavljala je u kliničkoj sali Klinike *DPE*. Za vrijeme rada kod tuženog stekla je specijalizaciju iz opće stomatologije i titulu doktora stomatoloških nauka. Upravna mjera od strane zdravstvene inspekcije donesena je zbog konstatovanog nedostatka koji se ogledao u nekompatibilnosti specijalističkih usluga koje se pružaju na Klinici *DPE* sa specijalizacijom opće stomatologije, koju tužiteljica posjeduje. Nesporno je bilo u prvostepenom postupku da je odluku zdravstvene inspekcije o izrečenoj upravnoj mjeri tužiteljica pobijala žalbom i odluka je postala konačna 25.05.2015. godine, kada je prvostepeno upravno rješenje i potvrđeno. Tužiteljica je povodom ovog upravnog postupka pokrenula i upravni spor pred Kantonalnim sudom u Sarajevu, koji nije okončan. Nakon raspoređivanja tužiteljice u *PTA (prijemno trijažnu ambulantu)* tužiteljica nikada nije razdužila opremu/instrumente (nasadnike za stomatološku stolicu), a koju je zadužila 2011. godine u kliničkoj sali *DPE*. Tužiteljica nikada nije zadužila instrumente za stomatološku stolicu u *PTA*.

Tužiteljica je sa tuženim 08.11.2010. godine zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, prema kojem je ugovoreno da će obavljati poslove doktora stomatologije-specijaliste u svojstvu doktora stomatoloških nauka koji su određeni Pravilnikom o organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih zadataka od 08.10.2006. godine - Pravilnik iz 2006. godine, a na Klinici za dentalnu patologiju i endodonciju. Ugovorom o radu od 23.04.2015. godine ugovoreno je da će tužiteljica obavljati poslove doktora stomatologije specijaliste u zvanju doktora stomatoloških nauka na Stomatološkom fakultetu sa klinikama Univerziteta u Sarajevu. U članu 3. Ugovora su navedeni poslovi i zadaci radnog mjesta, navedeno je da se odnose na obavljanje poslova primarne i sekundarne stomatološke zdravstvene zaštite iz domena specijalizacije opće stomatologije, zatim na poslove sudjelovanja u procesu

¹ "Službene novine FBiH" br. 53/03, 73/05, 19/06, 98/15

edukativnog zdravstva (studentske vježbe), vođenje evidencije o vrsti i načinu terapije, praćenje stručne literature i permanentno usavršavanje, nadziranje rada ljekara stomatologa u toku obaveznog ljekarskog staža i obavljanje drugih poslova u okviru svoje specijalnosti-opće stomatologije po nalogu i uputstvima rukovodioca. Dovodeći u vezu član 3. ovog ugovora sa Pravilnikom iz 2006. godine, nižestepeni sud je utvrdio da su navedeni poslovi i radni zadaci definisani za radno mjesto doktora stomatologije-specijaliste (strana 11. Pravilnika).

Ocjenom navedena dva ugovora o radu u vezi sa Pravilnikom iz 2006. godine, koji je kod tuženog nesporno još uvijek na snazi, nižestepeni sud je našao da nisu osnovani navodi tužiteljice da Ugovor o radu od 23.04.2015. godine, kao i dva Ugovora o radu koji su kasnije uslijedili-22.02.2016. i 20.06.2016. godine, nemaju definisanog radnog mjesta, budući da je u njima označeno radno mjesto, a to je radno mjesto doktora stomatologije-specijaliste, te da nema osnova prigovor tužiteljice da u navedenim ugovorima nema definisanog radnog mjesta.

Nižestepeni sud je smatrao da je predmetnim ugovorima definisano radno mjesto, a to je radno mjesto doktora stomatologije specijaliste, i da tužiteljica, zbog toga što nema specijalizaciju iz dentalne patologije i endodoncije nego opću specijalizaciju, ne ispunjava uslove za dalji rad u sali na Klinici. Odlukama tuženog u kojima je naznačeno, kako je utvrđeno u nižestepenom postupku, mjesto PTA, gdje bi tužiteljica po zaključenim ugovorima trebala raditi, nižestepeni sudovi su smatrali da ne zadovoljava uslove za rad na Klinici nego u PTA, pa su zbog toga sa tužiteljicom, na osnovu donesenih odluka i rješenja, zaključili ugovore o radu u kojima je navedeno da će obavljati poslove doktora stomatologije specijaliste u zvanju doktora stomatoloških nauka na Stomatološkom fakultetu sa klinikama Univerziteta u Sarajevu. Odlukama su otkazivani raniji ugovori o radu i nuđeni novi izmijenjeni ugovori o radu. Pri tome su u ugovorima o radu navedeni poslovi i radni zadaci, tako da je nižestepeni sud, smatrajući da je tužiteljica na osnovu zaključenih ugovora o radu, sa jasno definisanim radnim mjestom, zadacima i poslovima tog radnog mjesta, raspoređena na isto radno mjesto doktora stomatologije – specijaliste sa mjestom rada u PTA.

Drugostepeni sud, koji je prihvatio argumentaciju i obrazloženje prvostepenog suda, smatra da je tuženi takvim postupanjem, koristeći se institutom iz člana 97. Zakona o radu, u okviru mjesta rada Klinike DPE, izvršio premještanje tužiteljice iz jednog radnog prostora-kliničke sale u drugi, unutar jedne te iste Klinike, a za koje mjesto rada je tužiteljica i zaključila Ugovor o radu iz 2010. godine. Tako nižestepeni sud nalazi da je odlukama i rješenjima tužiteljica jasno upućena gdje joj je mjesto rada. Prihvatio je nižestepeni sud navode tužiteljice da je Pravilnikom iz 2006. godine u PTA predviđeno da rade dva doktora stomatologije, a da specijalizacija nije uslov u stručnoj spremi za obavljanje tog radnog mjesta. Osim toga, kako je utvrđeno, tužiteljica nikada nije razdužila opremu koju je zadužila 2011. godine u kliničkoj sali DPE, niti je zadužila instrumente za stomatološku stolicu u PTA.

Prema odredbi člana 2. Zakona o radu² –ZOR, koji se primjenjuje na ovaj spor prema članu 173. Zakona o radu³, zaključivanjem ugovora o radu između poslodavca i zaposlenika zasniva se radni odnos.

Prema odredbi člana 21. ZOR, ugovor o radu, između ostalog, sadrži mjesto rada (tačka 5.), kao i radno mjesto na kojem se zaposlenik zapošljava i kratak opis poslova (tačka 6.).

² „Službene novine F BiH“, broj: 43/99,32/00 i 29/03

³ „Službene novine F BiH“, broj: 26/16, 89/18 i 44/22

Svakom radnom mjestu odgovara i određeni popis i opis poslova. Sistematiziranje radnih mjesta je popis i opis poslova koje zaposleni obavljaju na radnom mjestu. U nedostatku organizacije i sistematizovanja radnih mjesta poslovanje bi bilo haotično, ne bi se znalo ko šta radi i ko je za šta odgovoran u obavljanju poslova, odnosno koja struktura zaposlenih je neophodna za njihovo obavljanje.

Bez sistematiziranja radnih mjesta, uz precizan opis poslova, zaposlenik ne zna koji su tačno njegovi poslovi, usljed čega se u praksi događa da odbija radni zadatak sa obrazloženjem da to nije njegov posao, a u opisu posla budu, pogotovo ukoliko je uopšten, u većem ili manjem obimu poslovi koji ne odgovaraju stručnoj spremi i kompetenciji zaposlenog, da bude nejasno o kakvom se poslu radi, kao i da u opisu posla bude rečenica „obavlja i druge poslove po nalogu rukovodioca...“. Dakle, posao (radno mjesto) definiše se kao skup radnih zadataka koje izvršava jedna osoba.

U konkretnom sporu nižestepeni sudovi polaze od toga da je tužiteljicino radno mjesto-mjesto doktora stomatologije-specijaliste jasno definisano i obzirom da nema odgovarajuću specijalizaciju da tužiteljica ne treba da radi u sali na Klinici nego u PTA, kako je tuženi naveo u predmetnim odlukama, kojima je otkazivao ranije ugovore o radu i sačinjavao nove izmijenjene ugovore o radu sa tužiteljicom, pa da ne stoje njeni prigovori u smislu da je odlukama tuženog nezakonito premještena, da je nad njom vršen mobing i da treba da ostvari svoja prava u vezi s tim.

Prema ocjeni ovog suda drugostepeni sud je pravilno prihvatio utvrđeno činjenično stanje od strane prvostepenog suda ali je pogrešno prihvatio zaključak prvostepenog suda izveden na osnovu utvrđenih činjenica.

Prije svega treba reći da je na osnovu odluka navedenih u stavu 1. izreke prvostepene presude, jednostranih pravnih akata tuženog, na koje je tužiteljica izjavljivala prigovore, tuženi zaključivao izmijenjene ugovore o radu sa tužiteljicom na osnovu kojih je imao namjeru da je premjesti da radi u PTA zbog nedostatka odgovarajuće specijalizacije za rad u sali na Klinici.

Osnovano revidentica prigovara da je pri takvom postupanju tuženog u Ugovorima o radu izostao jasan bliži opis poslova radnog mjesta i navedeno je da će obavljati poslove doktora stomatologije-specijaliste u zvanju doktora stomatoloških nauka, kako je bilo naznačeno i u Ugovoru iz 2010. godine, prema kojem je tužiteljica radila u sali na Klinici.

U Ugovorima iz 2015. i 2016. godine nabrojani su poslovi i radni zadaci prema kojima se ne zna gdje i šta radi tužiteljica. Nabrojani poslovi sadrže obavljanje poslova primarne i sekundarne stomatološke zdravstvene zaštite iz domena svoje specijalizacije. Tužiteljica, s pravom, tu nije prepoznala tačno određeno svoje radno mjesto. Poslovi primarne zaštite se uglavnom obavljaju u ambulanti, a sekundarni u sali Klinike, a domen njene specijalizacije i gdje sa istom treba da radi dolazi u pitanje, posebno iz razloga što je radila u sali Klinike po Ugovoru iz 2010. godine sa istom-općom specijalizacijom, a nižestepeni sud ukazuje da su tačni navodi tužiteljice da su Pravilnikom iz 2006. godine (član 30.) u PTA predviđena dva radna mjesta doktora stomatologije, pri čemu specijalizacija nije uslov za prijem na ta radna mjesta (član 22. Pravilnika). Tužiteljica, kako je utvrđeno, ima titulu doktora stomatoloških nauka.

Revidentica ukazuje da prema zaključenim izmijenjenim ugovorima o radu ne može znati ni koje je njeno radno mjesto, niti potpun i tačan opis poslova i radnih zadataka za isto, pri čemu je u opisu poslova naznačeno i „obavljanje drugih poslova u okviru svoje

specijalnosti po nalogu i uputstvima rukovodioca“. Sve upućuje na to da je njeno radno mjesto, na koje je raspoređuje tuženi prema navedenim ugovorima o radu, kako i sama tvrdi neodređeno i da ona nema definisanog radnog mjesta. To je upravo suprotno od zaključka nižestepeni sudova koji utvrđuju da je tužiteljicino radno mjesto pravilno označeno. Na osnovu tako zaključenih ugovora o radu ne može se izvesti zaključak o tome da li tužiteljica radi, na kojem radnom mjestu radi i treba da radi. Suprotno od ovog je, po ocjeni ovog suda, pogrešno izveden zaključak nižestepeni sudova da se Ugovorom o radu od 23.04.2015. godine nije promijenio radno pravni status tužiteljice, ali da joj je tuženi ponudio novi ugovor o radu uz otkazivanje postojećeg istovremeno donoseći odluku i rješenje, na kojima je zasnovan ugovor, da se tužiteljica sa jasno definisanim radnim mjestom uz jasno definisane zadatke i poslove tog radnog mjesta raspoređuje na isto radno mjesto doktora stomatologije-specijaliste sa mjestom rada u PTA.

Pogrešno nižestepeni sud izvodi zaključak da je takvim postupanjem tuženi, koristeći se pravilom iz člana 97. ZOR, u okviru mjesta rada Klinike DPE izvršio premještanje tužiteljice iz jednog radnog prostora – kliničke sale u drugi, unutar jedne te iste klinike, a za koje mjesto rada je sa tužiteljicom zaključen i Ugovor o radu iz 2010. godine.

Prema odredbi člana 21. tačke 5. i 6. ZOR pravi se razlika mjesta rada i radnog mjesta. Ako se unutar iste klinike nalazi radni prostor kliničke sale i radni prostor PTA to poimanje se, prema Zakonu, odnosi na mjesto rada, a ne na radno mjesto, sa tačnim i jasnim opisom poslova.

Opis radnog mjesta treba da pruža jasnu predodžbu kakav posao zaposlenik treba da obavlja. Iz opisa poslova i radnih zadataka radnog mjesta u Ugovorima o radu (2015. i 2016. godine) i ranije, nakon 2010. godine, tužiteljica ne zna na kojim poslovima treba da radi. Ni u jednom ugovoru o radu, bez obzira da li bi to bilo moguće, nije naznačeno da će tužiteljica raditi u PTA ili joj je za ovaj period onemogućeno da radi. Raniju opremu za rad nije vratila, stolica, navodno za novi rad, nije preuzeta, pitanje je koji su poslovi opće specijalizacije koje ona treba da radi, ako je godinama bila na Klinici u sali, kako sada treba biti u PTA gdje doktor može raditi i bez specijalizacije. Prema ugovoru o radu nema jasnog određenja radnog mjesta i tužiteljica se, zapravo, godinama nalazi u situaciji da ne zna gdje će se, napokon, u poslu naći i gdje, sa ovakvim navodno izmijenjenim ugovorima o radu, završiti.

Prema odredbi člana 4. stav 3. Zakona o zabrani diskriminacije ⁴ ZZD mobing je oblik nefizičkog uznemiravanja na radnom mjestu koji podrazumijeva ponavljanje radnji koje imaju ponižavajući efekat na žrtvu čija je svrha ili posljedica degradacija radnih uslova ili profesionalnog statusa zaposlenog.

Polazeći od zakonskog određenja mobinga, kao oblika diskriminacije, suprotno izvedenom zaključku nižestepeni sudova, ovaj sud nalazi da revidentica osnovano ukazuje na to da je ponavljanjem radnji tuženog na osnovu donesenih predmetnih odluka o otkazu ranijih ugovora o radu i zaključivanjem novih izmijenjenih ugovora o radu bez jasno određenog radnog mjesta, takvo ponavljanje radnji koje je trajalo godinama, imalo ponižavajući efekat na tužiteljicu kao žrtvu što je za posledicu imalo degradaciju radnih uslova i njenog profesionalnog statusa. Kako nije jasno naznačeno u izmijenjenim ugovorima o radu gdje će tužiteljica raditi i šta će tačno raditi, cijelo vrijeme, godinama, bila je izložena psihičkom zlostavljanju i maltretiranju.

⁴ Službeni glasnik BiH broj: 59/09 i 66/16

Iz svega navedenog, primjenom navedene odredbe ZZD, jasno proizilazi da je tužiteljica učinila vjerovatnim da je degradirana.

Prema odredbi člana 15. stav 1. ZZD kada lice ili grupa lica u svim postupcima predviđenim ovim zakonom, na osnovu njima raspoloživih dokaza, učine vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, teret dokazivanja da nije došlo do diskriminacije leži na suprotnoj strani.

Tuženi svojim tvrdnjama, da su izmijenjeni ugovori o radu zaključivani osim sa tužiteljicom i sa drugim zaposlenicima, da tužiteljica nema specijalizaciju iz dentalne patologije i endodoncije nego opću specijalizaciju, kao i navođenjem drugih razloga koje sud ne smatra relevantnim za rješenje ovog spora, nije uspio dokazati da u slučaju tužiteljice nije došlo do mobinga kao oblika diskriminacije.

S toga su u ovom dijelu pobijane odluke nižestepene presude preinačene i tužbeni zahtjev tužiteljice usvojen.

Obzirom da su nižestepeni sudovi smatrali neosnovanim i odbili tužbeni zahtjev tužiteljice sadržan u stavu 1. i prvom dijelu stava 2. izreke prvostepene presude, to je zbog pogrešne primjene materijalnog prava u tom dijelu činjenično stanje u pogledu postavljenog zahtjeva za naknadu nematerijalne štete (odluke iz drugog dijela st. 2. prvostepene presude) ostalo nepotpuno utvrđeno, kako po pitanju osnova, tako i visine tužbenog zahtjeva, što će biti potrebno, kao i o odluci o troškovima parničnog postupka, odlučiti prilikom ponovnog suđenja.

Neosnovan je prigovor revidentice koji se odnosi na isplatu razlike plaće, jer je drugostepeni sud, potvrđujući prvostepenu presudu u tom dijelu, dao potpune i jasne razloge (strana 11. zadnji pasus i strana 12. prvi pasus) koje ovaj sud cijeni pravilnim i prihvata, pa ih nije potrebno ponavljati.

Slijedom izloženog, primjenom odredbi člana 250. stav 1. i 2. i člana 248. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsjednica vijeća
Amra Hadžimustafić, s.r.

